

Sygn. akt IV CSK 303/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa M. R.
przeciwko D. K.-W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 listopada 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 23 sierpnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądowym, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagań przewidzianych przez art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w tym przedmiocie wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o jakich jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniony został przez pozwaną ze wskazaniem na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, które przedstawiła w formie pytania, czy w świetle dyspozycji art. 485 § 1 pkt 2 k.p.c. właściwym i zasadnym jest wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym w sytuacji, gdy podpis na fakturze opatrzony jest adnotacją „podpis osoby uprawnionej do odbioru faktury,” skoro przepis ten wymaga dla rozpoznania sprawy w postępowaniu nakazowym, by powód legitymował się rachunkiem zaakceptowanym przez dłużnika.

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga przedstawienia problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). W postanowieniu z 23 marca 2012 r., II PK 284/11 (niepubl.), Sąd Najwyższy wyjaśnił, że zagadnieniem prawnym jest zagadnienie, które wiąże się z określonymi przepisami prawa materialnego lub procesowego, których wyjaśnienie ma nie tylko znaczenie dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Wskazanie na zagadnienie prawne w uzasadnieniu

wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinno nastąpić przez jego sformułowanie jako problemu prawnego wymagającego rozstrzygnięcia, określenie przepisów prawa, w związku z którymi powstało i wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Dopiero wówczas Sąd Najwyższy ma podstawę do rozważenia, czy przedstawione zagadnienie jest rzeczywiście zagadnieniem „prawnym” oraz czy jest to zagadnienie „istotne”.

Podkreślić należy, że na etapie badania przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy nie analizuje zasadności podstaw skargi kasacyjnej, niemniej jednak rozważa, czy pozostają one w związku z przytoczonymi przez skarżącego przesłankami przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Do rozstrzygnięcia w postępowaniu kasacyjnym zagadnień prawnych sformułowanych jako przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania może bowiem dojść jedynie wtedy, gdy wskazane przez skarżącego podstawy skargi kasacyjnej pozwalają na ich ocenę i sformułowanie na nie odpowiedzi (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Zagadnienie sformułowane przez skarżącą nawiązuje wprawdzie do zarzutu zgłoszonego przez nią w ramach drugiej podstawy kasacyjnej, na kanwie którego pozwana postawiła tezę, że wydanie nakazu zapłaty pozbawiło ją możliwości należytej i pełnej obrony praw, co doprowadziło do nieważności postępowania. Skarżąca nie wyjaśniła jednak, w jaki sposób ograniczona została jej możliwość podniesienia zarzutów przeciwko zasadności żądania pozwu w związku z rozpoznaniem sprawy w postępowaniu nakazowym, natomiast z motywów zaskarżonego wyroku wynika, że Sądy obu instancji po wniesieniu zarzutów od nakazu zapłaty rozważyły, jakie znaczenie w ramach stosunku prawnego łączącego strony należy nadać fakturom opatrzonym podpisami osoby uprawnionej do odbioru faktury. W efekcie stwierdzić trzeba, że zagadnienie prawne sformułowane przez skarżącą nie zostało powiązane z okolicznościami charakteryzującymi przebieg i wynik postępowania w sprawie, na kanwie której miałyby być rozstrzygnięte. Nie jest też tak, żeby zagadnienie sformułowane przez pozwaną nie było wcześniej przedmiotem rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy, na co zwraca uwagę sama skarżąca we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c., orzeczono jak w postanowieniu.

aw